

BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA

NUM. 14 - JUNY DEL 1981

EDITAT PER L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

JOSEP CALVET i AMAT "LA PASSIÓ PER L'ART"

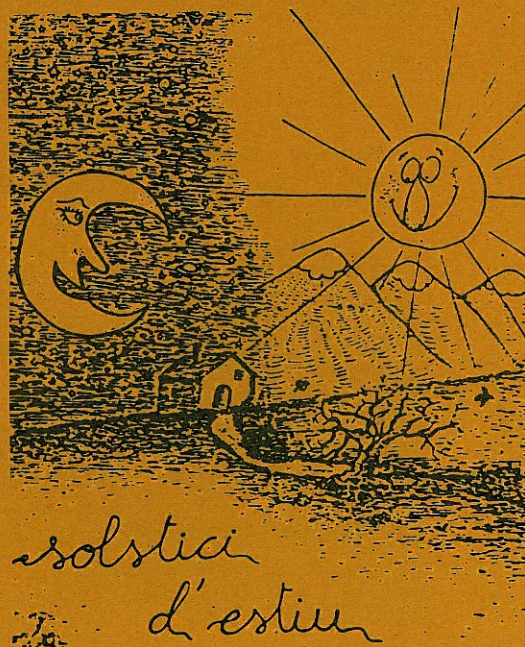
LA IMPORTÀNCIA DE LES
NORMES SUBSIDIÀRIES DEL
PLANEJAMENT URBANÍSTIC
DE LLAGOSTERA

"EL MODERNISME"
REIVINDIQUEM LA NOSTRA ARQUITECTURA

I les Seccions habituals

DIA 4 DE JULIOL - 81
FESTA DEL SOLSTICI

CAIXA RURAL

LLAGOSTERA

C/. Alvarez de Castro, 14

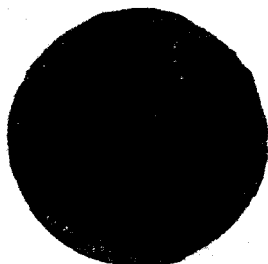
Telèfon 83.03.78

Les Caixes Rurals són entitats de crèdit i estalvi que presenten tota mena de serveis bancaris. Aquests serveis són oferts als agricultors i ramaders com a instrument de millora de les seves activitats econòmiques.

Les Caixes Rurals estan molt a prop de la base econòmica del país. Per això, el seu tracte és sempre personal, familiar, casolà. El taulell d'una Caixa Rural mai no és una barrera que la separi dels seus clients. Entre els seus impositors i el Consell Rector que l'administra no hi ha entrebancs burocràtics que puguin ofegar aquesta relació afabilíssima d'interessos que lliga les persones. Els qui regelen les Caixes Rurals són agricultors que coneixen els problemes del camp i els del carrer.

Les Caixes Rurals Provincials són una superació d'aquest esforç de donar un instrument bancari a la població rural. N'hi ha a tot Espanya. Les Caixes Provincials procuren que els recursos obtinguts a la seva província es quedin a la seva província. Les relacions entre les Caixes Provincials són d'estreta solidaritat. Aquesta col.laboració s'ha fet més ferma amb la creació del Consorci Nacional de Caixes Rurals Provincials, que, mitjançant una previsió de llarg abast, les uneix sense unificar-les; les enforteix sense fer-los perdre la seva independència.

L'organització de Caixes Rurals té una voluntat ben clara de créixer i arribar, com més aviat millor, a ser dins d'Espanya el que ja són en els països més avançats d'Europa.

**Diner del camp
per al camp**

PÒRTIC

SUMARI

- 3 - Pòrtic
- 4 a 6 - Entrevista a Josep Calvet
"La passió per l'art"
- 7 - "Pertorbació"
de Joan A. Frigola
- 8 i 9 - Normes Subsidiàries
* Conferència de l'equip
redactor.
* Debat
- 10 i 11 - Coses del Poble
Jo compro, jo venc
- 13 a 15 - El modernisme
a Llagostera
- 16 i 17 - "Les drogues"
* Taula rodona a
la Casa de Cultura
de Girona
- 18 - Filatèlia i Numismàtica
per Gerard Coris
- 19 i 20 - Esports
- 21 - Concurs Cultural Infantil
per Ll. Ventura
- 22 - Acudits d'en Ramon
- 23 - Ni mar, ni muntanya
per J.V.B.
- 24 - "Els turistes" per A. M.
- 25 - "Un dia feliç"
per alumnes de 6.è d'E.G.B.
del Col·legi Ntra. Sra. del Carme
- 26 - Solstici
Mots encreuats

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors; no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

* Sentim haver de sortir tan tard, però ens hem d'excusar amb les Festes Majors. Primer la de Llagostera i després la de Cassà (impressor).

Per diferents motius manquen les seccions habituals: Plana dels infants, Un ans d'ahir..., Portaveu dels lectors (no hi havia res), el Ple (no s'ha celebrat fins el 26 de juny).

Fins ara la revista ha sortit sempre amb diferents temes de més o menys interès, però essent redactats la majoria pel Col·lectiu. Hem de recordar que acceptem col·laboracions, cartes, treballs..., tot el que en definitiva pugui significar una participació del poble amb l'única eina que tenim d'expressió ciutadana.

* A finals del segle passat i començaments d'aquest, la certa prosperitat que donava la indústria del suro, va motivar que arribés a Llagostera la corrent modernista. La intenció del nostre treball és donar a conèixer aquest vestigis d'interès històric-artístic i alhora demanar el possible per llur conservació.

* Les Normes Subsidiàries pel Planejament Urbanístic de Llagostera, és el fet i/o procés més important pel present i futur de Llagostera. Esperem que l'interès que ja va despertar la presentació al públic, es vagi consolidant i es participi en la seva elaboració, essent un poble que realment es preocupa pel seu esdevenir.

* Entrevista, petit homenatge, a Josep Calvet i Amat: pintor, poeta, escriptor, músic... Què podem dir que no se sàpiga d'en Pitu Calvet, aquest home que dins les seves possibilitats, ha fet de tot en el camp de l'art.

COL·LECTIU DE REDACCIÓ

Marta Albà, Esteve Barcelo, Ramon Brugulat, Merce Carbó, Vicenta Casamitjana, Enric Ramionet, Elena Roget, Amadeu Rovira, Lluís Torres, Miquel Trias, Joan Ventura, Ruth Vert

Llagostera, juny del 1981

"BUTLLETI DE LLAGOSTERA"
num. 14

Dingit pel Col·lectiu de Redacció Editat per: L'Associació de Veïns
Apartat 54 LLAGOSTERA

Imprimeix: Gràfiques Duch, Cassà Dipòsit Legal: GE 300 1980

entrevista:

JOSEP CALVET

"LA PASSIÓ PER L'ART"

Entrar a casa seva és endinsar-se en el seu món. Els quadres envolten les parets i s'apilonen arreu, i cada paper hom troba escrita una poesia o un conte. L'habitació on acostuma a treballar se'ns descobreix plena de vida de gom a gom. Llibretes, quadres, escultures, troballes arqueològiques, l'acordeó, fotos d'ell, de la família, un poster de Picasso... etc. Objectes que ens diuen tant d'ell com pot dir-nos ell mateix.

*Des d'un vell racó perdut
jo canto la meua vida*

*Des d'un vell racó perdut
jo canto ma solitud*

I és en aquest racó on ens trobem parlant amb ell, escoltant com ens relata cronològicament i a grans traces la història de la seva vida.

"Vaig néixer a Llagostera, al carrer Panedes, l'any 1899. Recordo la meua infantesa com una època quasi feliç -en aquell temps tothom cantava, xiulava o reia a plaer, fins els ocells cantaven més-. Als tres anys ja anava a l'escola. Als 8 vaig començar a anar a dibuix, a l'escola de Belles Arts de Llagostera (que aleshores es trobava en el Centre Republicà Obrer) amb el mestre i fundador Rafael Mas Ripoll, de tan grata memòria Puc dir que vaig assistir a dibuix al llarg de tots els anys que vaig estar a Llagostera, primer com alumne i més tard ajudant al

Sr. Mas, de qui vaig arribar a ésser un gran amic. Ell, com jo, estimava la poesia, la música, el dibuix, i això ens unia. També recordo gratament a Mossén Gelabert, que fou qui m'encomanà l'afecció a l'Arqueologia. En les nostres sortides a la recerca de vestigis arqueològics, vam recórrer totes les rodalies de Llagostera. Junt amb nosaltres venien el sastre Miquel Quintana, en Pere Mayol, En Robert Soler, el Sr. Amman... etc.

*Sota les "cadiretes" hi vigila
l'antic menhir com si fos un soldat*

Després, al llarg de tota la meua vida he recollit i guardat dades de la prehistòria i història de Llagostera.

Als quinze anys vaig anar d'aprenent a can Pau Jacob i més tard a les eltres dues serra lleries que aleshores havia a Llagostera (Can Josep Recolons i Can Àngel Canet).

Als 17 anys em vaig traslladar a Barcelona per a treballar de mecànic i m'hi vaig quedar durant 3 anys, cosa que em va permetre assistir a la nit a l'Ateneu Obrer, on vaig estudiar per Delineant. Estudis que mai no he practicat.

Al 1920 vaig anar-me'n a França, però el servei militar m'obligà a tornar. De fet tenia ganes de tornar a Catalunya, no obstant la sort se'm va girar d'esquenes i em destinaren a l'Àfrica, i precisament durant les rebelions

d'Anual.

Per aquell temps vaig perdre la mare (crec que l'amor a la mare és el més gran del món), malgrat les ganes, no vaig poder assistir a l'enterrament. 18 anys més tard, la història es repetí, ja que en morir-se'm el pare jo em trobava exilat a Xile.

Acabat el servei, a l'any 1925 vaig tornar al poble i conèixer a l'alemanya *Melitta Franz Guether*, ens casàrem i fins avui ens hem mantingut junts i fidels.

La guerra civil, m'agafà amb l'edat de 38 anys, em movilitzaren i destinaren als petits camps d'aviació que aleshores hi havia a Verneda, Vidreres i Torroella de Fluvià.

El desenllaç de la guerra, m'obligà a passar a França, junt amb el que quedava de l'exèrcit republicà. Durant 7 llargs i angoixosos mesos vaig restar a camps de concentració a França. A la fi, amb la Melitta i el nostre fill poguerem fugir cap a Xile i arribàrem a Valparaíso el 3 de setembre del 1939. A Xile, país de clima benigne, i en aquella època democràtic, ens veièrem obligats a endegar una nova vida. Vaig treballar de tot, mecànic, paleta, fuster, xòfer, agricultor, i a la fi tinguérem alguns negocis que em van permetre el luxe de poder ingressar a l'Universitat de Santiago de Xile, a la secció de Belles Art. Així doncs, als meus 50 anys

LLAGOSTERA: Un dels temes preferits d'en Calvet.

(el més gran dels alumnes i fins i tot més que algun dels professors) vaig seguir 3 cursos d'art a l'Universitat.

Aquesta va ésser per a mi, una època quasi feliç, torbada només per l'enyorança de la meua terra, en especial del meu poble, i per la dramàtica situació d'Espanya, que vivia en plena dictadura.

Després de 16 anys a Xile, a la fi vam tornar a Llagostera.

En definitiva, podríem dir que la meua vida ha estat la d'un nòmada."

Pitu Calvet és polifacètic: pintura, poesia, música, escultura, dibuix..., ell però, en primer lloc es sent pintor. "És el que m'ha donat més satisfaccions, millor rendiment i a on m'identifico més."

Prop de 3.000 quadres, 1.000 poesies, 700 contes, és fins ara, la seva obra.

"L'artista en mi, ha anat sorgint, no es deu a un desig previ. Crec que l'art un 50 per 100 és qualitat innata. De tota manera, estic molt lluny d'allà on volia arribar."

Els seus motius, generalment han estat els paisatges: Tossa, Llagostera... No li agraden massa les noves corrents de pintura, prefereix la realista. "Escric i pinto allò que estimo: la natura, les persones estimades. I ho faig més per una necessitat interior, que per comunicar-me."

"El centre de la meua vida, ha estat sempre l'ànsia de saber, d'enriquir-me, una necessitat que el jovent d'avui no la sent."

"Recordo en la meua joventut

Les arrels profundament populars i catalanes d'en Calvet es refelexen a la seva persona.

que amb l'August Vidal, Robert Vidal, en Bell-vehí, en Pitu Vila... et. vam formar un grup que anomenàvem ACIELL (Agrupació Cultural i Excursionista de Llagostera). Teníem molt d'interès per saber, per formar-nos. Aciell organitzava xerrades, excursions, llegíem i comentàvem llibres, visitàvem museus, fèiem teatre..."

Després de 18 anys de pintar Tossa i vendre quadres als turistes durant els mesos d'estiu, el passat 10 de gener, li van dedicar un homenatge: "L'homenatge al pintor de Vilavella". Artistes coneguts i amics seus donaren quadres a fi d'organitzar una exposició. El producte de la venda d'aquest, li fou entregat íntegrament. La seva salut, per aquelles dades delicada, no li permetré assistir al propi homenatge. Malgrat això va fer arribar un escrit d'agraïment i una poesia que es va llegir durant la inauguració de l'exposició.

* * *

Les seves poesies i contes són de gran senzillesa i popularitat, i com en la pintura, els seus temes s'enmarquen dins la gent, la història i els indrets que l'envolten.

"M'inspiro amb la natura, les vivències, l'experiència que m'ha donat vida i la imaginació."

*Dubtant si tornarà
aquell qui tan espera
la dona mira al mar
i tot mirant-lo... resa*

* * *

*No puc cantar
que m'ho priva
la fressa de les màquines
i la cara del patró*

*

*No puc cantar
fins dissabte a la tarda*

Per altra banda, Pitu Calvet

ens confessa que al llarg de tota la vida, ha escrit i escrigut el seu Diari: "Fa molts anys que el vaig escrivint dia a dia, llàstima que em falten molts de trossos perduts en les incidències del temps i les guerres..."

I segueix recordant i comparant altres èpoques viscudes amb l'actual. Notem que l'inquieta especialment el desencís i la manca d'interès que es viu actualment.

"A la meua joventut la gent estava molt més conscienciada, hi havia molts d'analfabets, però tothom sabia políticament el que més li convenia." Ens explica les campanyes electorals que ell va viure durant la República, les descobrim molt menys agobiants que les actuals, amb menys "marketing" i més participació, més vida, més discussió política...

I continuem parlant amb ell, ara, sobre la seva afecció a la música. "A l'edat de 8 anys vaig estudiar música. Després d'estudiar, la guitarra i el piano, el que em va entusiasmar més va ésser l'acordeó, que he anat aprenent a tocar de manera autodidacta i l'he fet seguir arreu del món on he anat."

Pitu Calvet, fins i tot ha escrit varies composicions musicals, entre elles una sardana, que porta per nom "Lacustaria" i que la Principal de La Bisbal li va estrenar un any per la Festa Major.

"Els primers cèntims que vaig guanyar a la meua vida, me'ls vaig gastar en comprar-me un rellotge, una cartera i un acordeó."

Al cap dels anys, l'acordeó continua acompanyant-lo. Ara és un d'alemany, regal del seu fill. En el moment que ens l'ensenya, li demanem que el toqui. Accepta tot recordant els grups formats amb en Ruiz, M. Roig, en "Forquilla"...etc. i indicant que els seus dits no tindran la lleugeresa que caldria, ja que fa alguns dies

que el tenia abandonat.

"No em programo res, a vegades vull escriure una poesia i faig música, o em dispo a pintar i surt una poesia, o al revés..., faig el que em ve més a gust."

I envoltants per les notes d'una "masurca" que sorgeixen de l'acordeó, arribem al capdell de la nostra entrevista amb la convicció de què Josep Calvet és un home admirable.

Perquè és admirable enmig d'una societat materialista, inculta i consumista com és la nostra, existeixin persones que dediquin la seva vida a l'art i la cultura, que sentin aquesta "Passió per l'art" que em descobert en Josep Calvet. I aquesta admiració que per ell sentim volem fer-la pública oferint-li la nostra entrevista com a petit i modest homenatge.

Col·lectiu de Redacció

SOL AMB ELS MEUS PENSAMENTS

*Vaig sol, per estar en companyia
dels meus il·lusoris pensaments,
i cerco la pau i l'alegria
corull d'esperança i bons intents.*

*Malsdecap que la quietud esfuma
dins de la Natura tot bondat,
observant les fruites que maduren
i els cants dels aucells tan afinats.*

*Així surto al camp amb preferència
lluny de les intrigues del poblat,
rebut sol i vent en confiança
em sento més fort i acompanyat.*

*Del meu goig intern cerco l'assència
car del món estic desenganyat.*

*El camí, en pau amb la consciència
és mes curt i dolç i menys pesat.*

Josep Calvet.

La poesia d'en Calvet sovint ens acompanya en aquestes pàgines.

PERTORBACIÓ

..., i jo l'havia vista, no com la Berenice vivent i alenant, sinó com la Berenice d'un somni; no com un ésser de la terra, terrenal, sinó com l'abstracció d'un tal ésser...

E.A. Poe, "Berenice"

Aquella nit la lluna no es veia, hi havia una foscor impressionant.

Jo caminava pel mig del carrer desert, solament al final, un tènue llum il·luminava un gos que dormia davant d'un portal, enmig d'un silenci absolut.

De sobte, un crit estrident, vaig parar-me, el gos aixecà el cap. Una porta s'obrí a la meva dreta i aparegué una noia amb la cara sagnada. El cor va començar a bategar-me ràpidament. El gos lladrant va córrer carrer avall.

La cara de la noia era completament blanca, i la roja sang brillava sobre l'esblancaïda faç. Els ulls, oh, els ulls! Em miravem fixament, reflexant sobre ells el meu rostre; però, el més impressionant, eren freds, no tenien expressió, no tenien llum, no tenien vida.

Un murmurí va néixer a dintre la casa, era un acord de piano, un acord trist, una mena de lamentació, un crit ofegat que anava esdevinguent greu i pertorbador.

Aquell acord prolongat, aquells ulls, aquella cara, aquella foscor aterradora, tot aquell ambient esgarriós m'envoltava, m'absorbia cap a la inconsciència.

Des d'aleshores, cada dia anava augmentant-me el nerviosisme, que poc a poc m'anava destruint, provocant-me una transformació: conduint-me cap a un desenllaç terrible, com una grangrena que de mica en mica va destrossant-te les entranyes fins llançar-te a la mort.

Aquest nerviosisme exagerat va transformar-se en un mal humor insoportable.

Vaig recluir-me a la meva cambra, d'on tan sols sortia per menjar. En moltes ocasions aquests breus moments eren suficients per que Elena, la meva cosina, aquella nena que estava sota la meva tutoria, hagués d'aixecar-se de taula per no sentir-me cridar.

Ella no comprenia el perquè d'aquest canvi radical en la meva actitud, però, haig de confessar amb tota sinceritat que ni jo mateix, ara, comprenc el perquè de tot el que va succeir-me.

Aquest mal humor era l'aspecte que presentava quan estava en companyia d'algú, fora de la meva cambra; però quan em trobava tancat i sol, passava hores enteres amb la ment en blanc. A voltes intentava donar una explicació a les causes del meu enutjament constant i del perquè no podia dominar-me, però immediatament deixava de reflexionar sobre això i quedava immers en una mena d'estat d'alienació. No podia concentrar-me, no podia posar atenció en res.

Vaig estar en aquest estat letèrgic durant tres setmanes, fins que un dia, quan ja la primavera havia avançat, sortia a fora per avisar a Elena que la taula era parada. Vaig trobar enfront meu, tota la bellesa d'un prat primaveral. Per moments reneixia en mi un sentiment que des d'abans d'aquella nit no sentia, vaig sentir-me viu altra vegada i en el meu rostre sorgí un somriure.

Elena s'apropà corrent amb un ram de flors a les mans. Hi havia quelcom d'estrany en la seva expressió que feu esgarriar-me. La seva alegria va produir-me por, la seva vivor va provocar-me pànic. Enmig de l'extraordinària formositat del lloc va néixer una espurna amarga que va fer esdevenir la tranquil·litat en una inquietut exagerada, l'harmonia en desordre absolut.

El nou estat anímic era pitjor que l'anterior, ara ni tan sols deia res, estava obsessionat, pressentia la catàstrofe.

I la catàstrofe no va tardar en presentar-se.

Era una tarda de maig, una tarda assolellada i pacífica. Jo, com de costum, estava a la meva cambra, intranquil i absort a la vegada, en un estat mental indefinit, confús. De sobte, la meva atenció va fixar-se en una música de piano que sentia lleument. Vaig sortir de l'habitació, i la música, ara més perceptible, va agafar un so estrany, un so que va fer-me tremolar: Era l'acord trist i prolongat d'aquella nit. Després de pocs moments de sentir-lo vaig perdre el coneixement del que feia, estava enfollit.

Solament recordo que en un moment determinat, la música infernal va parar-se de cop amb un acord desafinat i estrepitós.

Després d'una estona, la ment va anar-se'm aclarint. Vaig trobar-me a la cuina, dret. En adonar-me que tenia un canelobre brut de sang fortament agafat, vaig córrer desesperat cap a la biblioteca, on hi havia el piano. Vaig trobar la porta oberta, i amb molt de nerviosisme ansietat vaig entrar a l'habitació.

Estava allí, tenia el cap recolzat sobre el piano, ensagnat, aquells ulls blaus, altrament preciosos, m'apareixien horribles. La cara encara tenia el color de la vida i sobre una d'aquelles galtes vermellenques va córrer, en aquell moment, un regalim de sang que va arribar al coll.

L'abstracció s'havia consumat: Elena acabava d'ésser assassinada.

Joan A. Frigola

NORMES SUBSIDIÀRIES

IMPORTÀNCIA DE LES NORMES SUBSIDIÀRIES

El passat dimarts, dia 16, a les set de la tarda va presentar-se a la sala d'actes de l'Ajuntament, l'equip que redacta les Normes Subsidiàries de Planejament pel nostre poble. Com expliquem més endavant, les N. S. serviran per determinar el desenvolupament de Llagostera en els propers anys, essencialment en el camp urbanístic.

Per tant és evident la importància que té pel futur de Llagostera la redacció d'aquestes Normes que entre altres qüestions regularitzaran la delimitació del sòl urbà, sòl urbanitzable i sòl no urbanitzable. Això vol dir que quedarà determinat el contorn de la vila, els llocs on es podrà edificar i els terrenys que només podran ésser de conreu, forestals, etc. També contemplen les N. S. les necessitats que té el poble d'equipaments, infraestructura..., el creixement de la població, economia, història, conservació d'edificis, etc.

Les Normes es redactaran conforme marca la llei, però lògicament cada poble té la seva problemàtica específica, i a Llagostera hi ha molt que concretar: urbanitzacions (d'una vegada sabrem quina és legal i quina no ho és), eixamplament del poble (convé una ordenació ràpida i urgent, ex.: en el sector Mas Sec-Pocafarina), instal·lació o no de projectes conflictius (Aeròdrom, Motor Ibèrica), conservació d'edificis d'interès històric-artístic-monumental-pintoresc (manera d'evitar enderrocaments inútils com la casa d'en Romeu (estanc de la plaça), i tot el que els llagosterencs hi podem aportar. Perquè hi ha quelcom de transcendent: les Normes les redacten un equip de tècnics que han d'obrar segons la Llei. L'aprovació inicial l'ha de fer l'Ajuntament, després Urbanisme de Girona i finalment la Generalitat, però abans d'això hi haurà dues exposicions al públic d'un mes cada una. La primera (d'aquí un o dos mesos) és per recollir suggerències i alternatives, la segona (cap a finals d'any) perquè tothom qui no hi estigui d'acord pugui impugnar el que no vegi correcte, honest, etc.

Cal dir però que els arquitectes germans Falcó, caps de l'equip, s'han ofert perquè tothom qui vulgui consultar o suggerir quelcom es pugui adreçar a ells (Tel. 21.49.86); estan oberts a tot veí o entitat que s'interessi per l'elaboració de les Normes.

A l'acte, del que creiem faltava fer-ne més propaganda, hi assistírem prop de trenta persones. Cal destacar l'absència de cinc regidors. Ja sabem que tothom en té de feina, però quan es tracta de qüestions tant importants —encara que només informatives— ens sembla que els representants electes del poble, han d'ésser els primers d'assistir-hi.

CONFERÈNCIA DE L'EQUIP REDACTOR DE LES NORMES SUBSIDIÀRIES DEL PLANEJAMENT URBANÍSTIC DE LLAGOSTERA

Abans de reproduir els apartats més importants de l'exposat, aquest Col·lectiu vol deixar constància que degut a la rapidesa en què parlaven els oradors i en ésser una sèrie de qüestions força desconegudes, només reproduïm un resum tret dels apunts. Per endavant demanem disculpes per una possible mala interpretació. En tot cas, com que serà un tema de primer ordre a partir d'ara, procurarem informar pun-

tualment.

L'equip que redacta les Normes Subsidiàries està dirigit pels arquitectes Josep Maria i Manuel Falcó. A l'acte que ens ocupa, presentat pel Batlle Josep Codina, també hi assistiren els advocats Josep Maria Congost i Manuel Pi, excusaren l'assistència de Felip Mateu, geòleg, i Ricard Danés, tècnic agrícola. A més l'equip està format per altra gent que s'ocupa de punts

molt determinats: història, economia, etc.

Sistemes de Planejament

A l'Ajuntament de Llagostera no hi ha hagut cap planejament que hagi anat endavant (aprobat definitivament). Planejament és un sistema de gestió per organitzar un territori: agrícola, forestal, urbà... Hi ha diferents sistemes de Planejaments que podem resumir: **Pla General**, va des del gran àmbit, fins al detall més ínfim. **Pla Nacional**, organigrama de tot el territori (no s'ha arribat a fer mai perquè és molt complexe), seria el principi d'un planejament molt necessari per a tot el país. **Pla d'Ordenació Territorial**, a nivell de Catalunya, la Generalitat hi està treballant, encara que la seva aplicació és força lluny. **Les Normes Subsidiàries** són una simplificació del Pla General, aquest és per municipis que puguin tenir serveis tècnics propis, car té un plaç, un programa de compliment. Les N. S. qualifiquen els diferents sectors, però, sense un ordre de preferència. **Delimitació del sòl urbà**, defineix el sòl urbà, el sòl urbanitzable i el sòl no urbanitzable.

En el cas de Llagostera, s'han elegit les Normes dels tipus B, perquè ja tenim una realitat del territori que si bé necessita un planejament, no hi ha casos molt extravagants, és una problemàtica normal.

Què són les Normes del tipus B?

El seu objecte és determinar el desenvolupament de Llagostera en els propers anys. Determinar certs paràmetres i normatiues. Això està fundamentat en la població, creixement, necessitats,

equipaments, etc. És una forma de regularització i catalogació del territori.

Contempla la infraestructura, zones verdes, vials, parcs..., qualificació que s'ha de donar als diferents tipus de sòl: —quin és el sòl que és urbà, quin no ho és, cap on es pot urbanitzar, cap on no. S'ha de tenir en compte la importància que pot tenir qualificar una zona. Sòl urbà vol dir que es pot construir. Sòl urbanitzable, que hi manca algun servei. El sòl urbà (propietari) ha de cedir a l'Ajuntament la part per vials, parcs, jardins, centres d'ensenyaments... En canvi en el sòl urbanitzable a part d'aquests serveis s'ha de donar a l'Ajuntament un 10 per cent d'aprofitament mig.

La llei també diu que contempla la intervenció de particulars. Hi ha absoluta llibertat del propietari per fer un Pla Parcial al seu terreny.

Procés de legalització

Quan l'equip redactor de les N. S. hagi estudiat quins són els problemes de Llagostera, ho presentarà a l'Ajuntament i aquest ho ha de posar a informació pública d'un mes. Aquí tothom qui ho vulgui, particulars, associacions o entitats, poden donar qualsevol tipus de suggeriments i/o alternatives. Una vegada acabat el termini, l'equip redactor ho estudiarà i replantejarà els seus projectes. Ho presentarà a l'Ajuntament i aquest farà l'aprovació inicial. Després ve la 2.a fase, tornant a sortir a informació pública durant un altre mes. Tanmateix aquí es podran fer suggeriments, i també impugnacions per qui no hi estigui d'acord. L'equip redactor ho estudiarà i presentarà el definitiu. Després l'Ajuntament ho ha de decidir per trami-

tar-ho seguidament a la Comissió "Provincial" d'Urbanisme d'aquí a la Generalitat.

Tothom està vinculat i sotmés a aquestes Normes. Tothom sabrà per ex. si una urbanització és o no legalitzada...

Finalitats del Planejament

Dins el reglament de Planejament es defineix que la finalitat és classificar el sòl urbà, sòl urbanitzable, sòl no urbanitzable, àrees de protecció.

Aquí hi ha uns punts que s'han de tenir en compte:

—Notícia històrica. Orígens del municipi i el seu desenvolupament al llarg dels segles.

—Recinte amurallat. Eixamplament del poble (nucli urbà fora muralla). Posterior creixement fins als nostres dies.

—Època desenvolupament industrial. Producció surera, treball.

—A pesar de què no hi ha hagut una planificació s'ha de tenir en compte que s'ha fet amb una certa idea.

Hem de regular tot el municipi. Reconèixer tots els terrenys, la qualitat dels mateixos és molt important per decidir llur ús. S'ha de tenir en compte els recursos d'aigua, infraestructura de vials...

Demografia: Evolució de la població. Crear previsions. Població actual i la seva evolució. Creixement o retrocés. Origen dels habitants, grau d'instrucció (tècnics, obrers...). Es pot potenciar el nivell d'escolarització o regularitzar-lo. Piràmides d'edats.

Estudis soci-econòmics: Veure en què s'està treballant. Activitats primàries: camp-forestal. Activitats terciàries: tècnics. Tot això ens diu els equipaments necessaris per a la població.

Aquí s'ha de tenir en compte l'economia municipal. Tot planejament, comporta unes despeses fortes, que han de tenir relació amb l'economia municipal per veure si és possible.

Morfologia i tipologia urbana: Evolució urbanística: interès històric-artístic-monumental-paratges pintorescs.

DEBAT

Acaba l'exposició, s'inicia un debat obert, sobre diferents qüestions del tractat, del que n'extractem els punts més importants.

"Es consideren terrenys de sòl urbà els que tinguin els 4 serveis: accés (carrer), aigua, sanejament, llum elèctrica. La llei ja diu quin pot ésser urbà i quin no."

"Per realitzar les N. S. tenim onze mesos de termini, que acaba el desembre. Ara, entregades no vol pas dir aprovades."

"L'Ajuntament es va trobar amb una redacció molt laboriosa. Per això, mentre, s'està fent la tramitació de la delimitació del sòl urbà, que és un procés paral·lel però diferent. Això es farà de forma immediata. Segurament es posarà a informació pública d'aquí a un mes aproximadament."

"Es pot considerar sòl urbà quan es tenen els quatre serveis o un 50 per cent edificat. Però com que les N. S. demanen les 2/3 parts, ara ja ens basem amb això per no variar més tard."

"Estem oberts a qualsevol tipus de suggeriments. Tothom qui vulgui participar pot exposar el seu parer."

Collectiu de Redacció

COSES DEL POBLE

FESTA MAJOR 1981

Ha passat la Festa Major d'enguany, i amb ella uns dies de bullici i tràfec. A continuació farem un petit resum del què ha estat aquesta Festa Major del 1981.

Es va començar el dissabte dia 6 de juny amb una cercavila a càrrec de les Majorettes i dels gegants i capgrossos, com inauguració oficial de la Festa. El vespre es van tocar unes sardanes a la Plaça de Catalunya a les que hi assistí molt poca gent. Més tard es feu ball a l'envelat, que aquest sí que fou molt concorregut, principalment pel jovent.

El diumenge dia 7, al matí, es procedí a la inauguració de l'Exposició d'Artistes Locals, i de les Escultures d'en Delgado, al Saló d'Actes de l'Ajuntament. El Conseller de Cultura, Sr. Puig, va ésser l'encarregat d'inaugurar l'exposició, amb un breu parlament, i feu entrega a tots els expositors d'un petit obsequi. En els dies que va restar oberta aquesta exposició fou força visitada.

A la sala d'exposicions de l'Ajuntament, el Conseller de Cultura, Josep Puig, ens va informar que estava interessat en promoure una subscripció pública per adquirir el bust de Félix Rodríguez de la Fuente, obra de l'escultor Antoni Delgado, amb la finalitat d'instal·lar-lo al Parc Infantil de la Plaça Sant Narcís, projecte aquest del que se n'havia parlat en morir "l'amic dels animals", però que no tingué ressò suficient com per tirar-ho endavant.

També el mateix matí s'inaugurà l'exposició dels concursos de fotogra-

fia i dibuix, organitzats pel G.E. Bell-Matí, i s'entregaren els premis als guanyadors. També s'inaugurà la II Exposició del Museu Local d'Agricultura i Costums, i l'exposició de Maquinària Agrícola Moderna, organitzada aquesta última per la Cambra Agrària Local, i amb la participació d'uns vint-i-cinc expositors de diferents tipus de tractors, aparells per a regar, etc. Les exposicions foren força visitades: el Museu d'Agricultura i Costums, per la diversitat de peces curioses que allí hi havia i que molta gent desconeixia, i l'Exposició de Maquinària Agrícola, per la novetat que representa una cosa d'aquestes, ja que és la primera vegada que es fa a la nostra vila.

Els altres actes de la Festa Major, creiem que foren com cada any, sense res massa important per a destacar.

El número d'assistents als actes fou més o menys com sempre, potser el que va minvar més va ésser la gent que assistí als balls de tarda a l'envelat.

Quant als concerts que es celebren a la Sala de Ball del Casino cal dir que els assistents foren molts, però es va trobar a faltar el jovent.

Tots els actes de la Festa Major transcorregueren sense cap contratemps, tant el Torneig de Futbol, com el Concurs de Tir al Plat, les sardanes, etc. El que sí cal destacar és que fou suspès el Trial Indoor que estava previst fer el dilluns de la Festa, i que no va poder fer-se per la manca de participants. En canvi es va disputar un partit de futbol en motos, que resultà molt divertit.

El que es troba a faltar molt per la Festa, és que no hi hagi un programa general d'actes de tots els dies, on estigui ben especificat el número de sardanes que es toquen a cada audició, així com les orquestres que actuen cada dia, les sessions de cinema, l'horari que estan obertes les diferents exposicions, etc.

També a molta gent li extranya que el dimecres que encara era Festa, no hi hagués cap audició de sardanes, ni cap acte per a la gent gran, només el Festival Infantil a la tarda.

En resum, la Festa Major d'aquest any podem dir que ha anat força bé, i suposem que econòmicament per a les entitats organitzadores també, ja que el bon temps acompanyà tots els dies i fou molta la gent que acudí dels pobles veïns.

PROCESSÓ DE "CORPUS CHRISTI"

El passat dia 18 de juny, dia de Corpus Christi, es va celebrar la tradicional processó, que aquest any passà pels carrers: Plaça Llibertat, Major, Migdia, Comte Guifreu, Guimerà, Maragall, Navas, Hospital i Sant Pere.

La gent que hi assistí no fou pas massa; la majoria eren dones i els nens i nenes que havien fet la Primera Comunió i reberen la Confirmació aquest any. El que sí va fer la gent dels carrers per on passava la processó va ésser netejar molt bé les voreres i posar-hi testos de flors. D'alfombres fetes de flors només n'hi havia al carrer Major i a la Plaça del Mercat, on hi havia instal·lat un altar, igual que al carrer de l'Hospital.

OBERTURA DEL "TRÒPIC CAFÈ"

El passat dia 7 de juny, diumenge de la Festa Major, es va obrir al públic el "Tròpic Cafè". El local està situat al carrer Panedes de la nostra vila (prop de la gasolinera), i està especialitzat en cocteleria.

INCENDIS FORESTALS

El passat diumenge dia 7 de juny es declarà un incendi entre els termes municipals de Llagostera i Caldes de Malavella, prop de la casa anomenada "Can Gascons", però no revestí massa importància degut a la rapidesa en què hi acudiren els bombers i altre personal voluntari.

El mateix dia hi hagué un petit incendi al pla de Panedes, però fou apagat pels mateixos veïns i algun vehicle de bombers que hi anà després d'haver apagat l'altre incendi.

El dia 16 de juny hi hagueren uns incendis forestals de força importància, un que va cremar els voltants de l'ermita de Sant Llorenç, i que fou apagat pels bombers i la gent del veïnat. També va haver-n'hi un entre Llagostera i Caldes de Malavella, però que va poder ésser apagat sense gaires problemes.

Cal que tothom prengui precaucions quan vagi a bosc evitant tirar "colilles" i cerilles mal apagades a terra, així com els que van d'excur-

sió que evitin fer focs, ja que degut a la gran sequedat existent és molt fàcil que es produeixi un incendi.

ENSENYAMENT DE SARDANES

L'ensenyament a ballar sardanes organitzat pels Amics de la Sardana que havia de portar-se a terme al Casal cada diumenge a partir del 14 de juny, d'11 a 1 del matí, s'ha hagut de suspendre al cap de dues sessions degut a la poca assistència. El motiu d'això ha estat, sense cap dubte, les calors anticipades d'aquest any, que han fet que la temporada de platja comencés abans del que els organitzadors pensaven.

Aquests, però, ens han comunicat que pensen tornar-ho a portar a terme durant els mesos que van des del setembre fins a Nadal i que esperen que hi hagi una bona assistència ja que l'ensenyament és totalment gratuït i no hi ha cap límit d'edat per a participar-hi.

REVEL·LA DE SANT JOAN

Com cada any, es preparen les tradicionals revetlles de Sant Joan. Al nostre poble es celebrarà com cada any, més o menys. Hi haurà la mainada que farà els seus focs, tiraran coets. Després, segons a quins barris es farà ball al carrer fins a la matinada (Cases Barates, Rera-mur, Mas Sec, etc.). Esperem que el bon temps hi acompanyi i que tothom s'ho passi molt bé.

Col·lectiu de Redacció

JO COMPRO, JO VENC

Aquí tothom qui vulgui, hi pot anunciar el què li sembli.

Especuladors abstenir-se.

- *— Venc llit gairebé nou. Bon preu. — Raó: La redacció.
- *— Compro escritori de segona mà, que sigui de bon pagar. Raó: Joan (La redacció).
- *— Venc una Guitarra Baixa en bon estat. Telèfon 83.01.58 Esteve
- *— Venc gran pista tren HO, inclouït taula i tot l'equip. Raó: 83.03.15
- *— Es donen classes aquest estiu. - Lluís Torres. C/. Constància, 12
- *— Venc moto Mini-3. Bon preu - La redacció.
- *— Es venen uns quants "PUF", per entapissar al seu gust. Poden comprar-se d'un en un. Telèfons: 83 02 71 i 83 03 69
- *— Compro piano de segona mà. — Raó: La redacció.
- *— Es donen classes aquest estiu. Telèfon 83.03.92. Brigit.
- *— Dono classes d'E.G.B., B.U.P. de les assignatures de lletres. — Telèfon 83.00.23. Mercè Carbó.
- *— Venc motxilla i sac de dormir. — Raó: La redacció.

TRANSPORTS

JAPIC

A TOT ESPANYA

Servei de Recaderia de

Llagostera a Girona, a Barcelona

Carrer Girona, 16 i 20

Telèfon 83 01 83

LLAGOSTERA

INSTALACIONES

C/. Colón, 14

LLAGOSTERA (Girona)

Tel. (972) 83-04-96

**BOUTIQUE
LLOSENT**

Passeig Pompeu Fabra n.º 62

LLAGOSTERA

TALLERS

SERVEI DE GRUA

Ctra. de Tossa, 13
Telèfon 830-389

**LLAGOSTERA
(Girona)**

**Construcciones
JOSE
Ramirez**

Urbanización «Cal Curt»

Teléfono 83 02 26

LLAGOSTERA

Passeig Romeu, 2 - Telèfon 83 01 41

TALLER MECÀNIC

R. Corominas

SERVEI DE GRUA

Reparacions en general

Ctra Sant Llorenç ☎ 83 05 78 - 46 09 13 **LLAGOSTERA**

**COMERCIAL
26**

C/. Nou, 26 - Telèfon 83 02 16 (provisional)

LLAGOSTERA (Girona)

EL MODERNISME A LLAGOSTERA

Darrerament es parla molt de reivindicar les festes populars, obrir nous camins després de l'oscurantisme de tots aquests anys, facilitar, renovades, les diferents formes d'expressió dins les nostres tradicions, redescobrir llegendes, contes, recuperar la nostra consciència de poble, un poble que té una identitat cultural pròpia, diferent i irrenunciable.

Es per això, que dins aquest afany per redescobrir, ens netejarem els ulls dels bocins de rutina i indiferència que els embruten diàriament al passar per tants de carrers repetits. I veient aquests racons tan coneguts oferirem un himne de reconeixença, un càntic a l'atzar... Reivindiquem la nostra arquitectura, reconeguent-la...

He volgut fer aquest petit treball sobre el Modernisme per reclamar un mínim d'atenció i compte al nostre minúscul patrimoni cultural i artístic. Perquè la crisi en un país té moltes maneres de manifestar-se, una d'elles és la poca importància que es dona a les diferents manifestacions artístiques. La indiferència és el pitjor dels oblits.

El Modernisme va marcar una època a Catalunya, fins i tot a Llagostera ha deixat sentir els seus passos.

El Modernisme es desenvolupà als Països Catalans entre el 1888 i el 1911, era el moment de l'expansió del catalanisme, s'intentava crear un estil propi del país. El Modernisme intenta la construcció d'una cultura nacional que es fonamenti en els elements característics del poble català, aquests elements eren sobre tot, la geografia i el folklore. Aquesta actitud, al 1892, apareix reflectada en la revista

L'Avenç. Molt aviat, però, s'arriba a un trencament, d'una banda hi ha els regeneracionistes, que fan servir de portaveu la revista L'Avenç i que estaven influïts pel vitalisme nietzscheà i per Ibsen, que es prenen com a tasca la regeneració moral i cultural de Catalunya. L'altre grup és el dels esteticistes o seguidors de l'art per l'art, que prenen l'art com a refugi enfront del materialisme de la societat burgesa.

L'estètica del modernisme es basarà en una recerca de l'art total o de l'art síntesi. Volen incorporar l'art i la poesia a la vida quotidiana, intentant preservar l'home de la massificació i del mecanicisme de la societat industrial.

El modernisme serà, per tant, un moviment irracionalista, sacrificarà l'aspecte mecànic a la fantasia, posarà als temes naturals uns símbols somniadors que els convertirà en irreal. Amor a la natura i a la vida, voluntat d'aprofitar les formes naturals en un sentit funcional o expressiu. En general va ésser un monument romàntic i individualista.

L'esquema bàsic del modernisme és la línia que ondula, el seu tema preferit és el reflex del món aquàtic de les ondes. Els seus motius ornamentals estaven inspirats en la natura, formes vegetals i florals.

Dins l'arquitectura, el modernisme intenta sortir dels patrons culturals burgesos. La construcció estava fonamentada en l'ornamentació, en els miradors i balcons s'hi aplicaven corbes sinuoses i asimètriques.

El ferro, tan utilitzat pels modernistes, es desprengué del científisme pur i es va sotmetre

cada vegada més a les necessitats constructives, deixà d'ésser el material dominant per convertir-se en element complementari dels materials petris. Es reprenen els arcs directament damunt columnes, dobles columnes com en l'art romànic. Escassegen els arcs de mig punt i s'adopten els de ferradura, abunden sobre tot els de punta d'ametlla.

L'arquitectura modernista catalana es destriarà en dues branques, la més coneguda és la que protagonitzarà Gaudí, preocupat sobre tot per l'art pairal i la plàstica mediterrània, ell únicament es servirà del dibuix com d'un llenguatge auxiliar. L'altra branca és la que formen tots els arquitectes que imitaven el modernisme nòrdic i centreeuropeu, mediocres en el sentit escultòric, composen el pla i ho centren tot en el dibuix.

Aquest moviment donà molta importància als procediments artesanals, talla de fustes exòtiques, ferros forjats de baranes i reixes, revestiment de façanes i interiors amb mosaics, finestrals amb vidres de colors, repujat del cuir per a la enquadernació. Recerca de noves formes expressives. Els cartells publicitaris adquireixen molta importància.

El triomf del modernisme en joieria i orfebreria es va fer patent a l'Exposició Universal de París el 1900.

Més tard, el modernisme es veurà enderrocat pel noucentisme, que a diferència del moviment anterior, vol ésser un art de la intel·ligència, la mesura, el llenguatge comú, la precisió, la norma, els arquetipus de la realitat. Arribem a la institucionalització de la cultura catalana al volt de la Mancomunitat.

Mercè Carbó

EL MODERNISME

"Casina del Pla de Sant Llorenç". Es reprenen els arcs damunt columnes i es revesteixen façanes i interiors amb mosaics i rajoles de colors, corbes sinuoses..

Detall de "l'Agrícola". Motius florals esculpits en pedra, colorejats en el contorn de cada obertura.

"Can Palli".

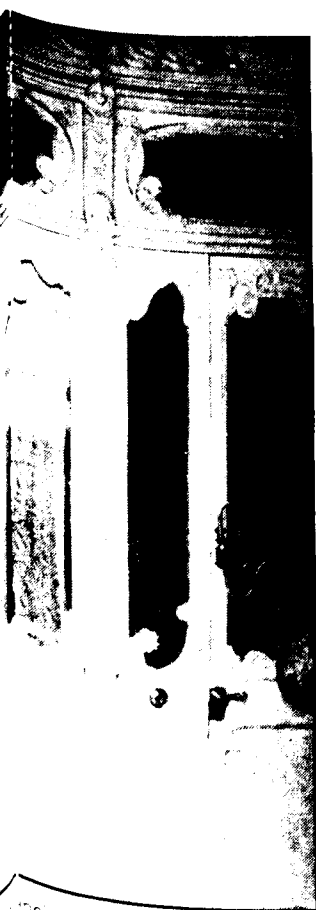

"Can Raset". Im
artesanat

A LLAGOSTERA

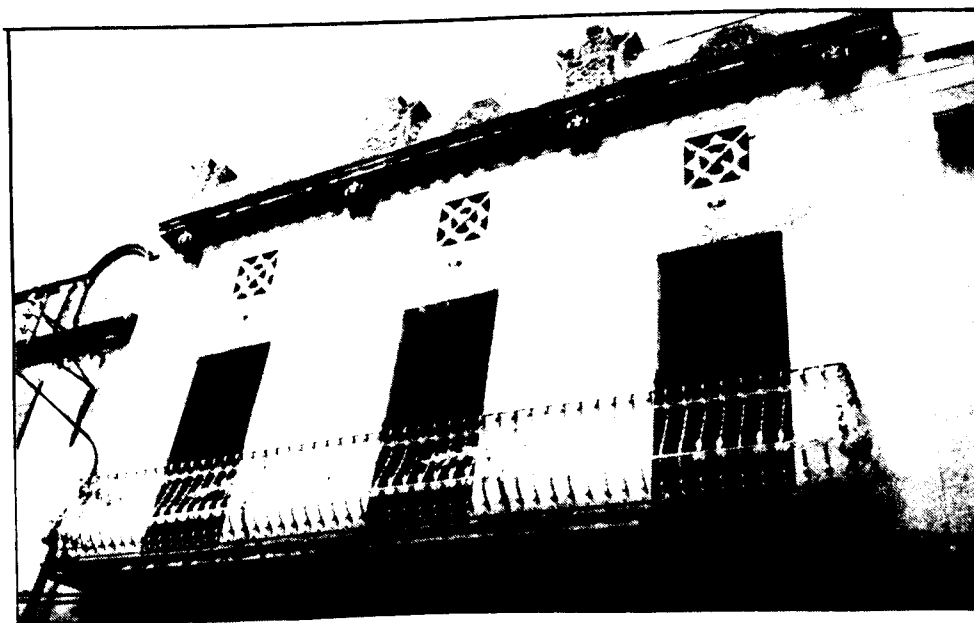

restiments de balcons, portes, finestres,
amb dibuixos asimètrics.

ncia dels procediments
la de fusta.

L'Emili Vilà a París, es dedicà
també als cartells publicitaris.
Aquest cartell data de principis
de segle i es troba, juntament
amb molts d'altres,
al Museu de la nostra Vila.

"Casa Nadal - Canet" Baranes curvades amb decoració vegetal.

« LES DROGUES »

TAULA RODONA A LA CASA DE CULTURA DE GIRONA

Inicia el diàleg el Dr. Fontan, pedagog.

"Primer s'ha de fer una distinció entre drogues legals i drogues il·legals, tot això és relatiu en el temps i en la història. També cal distingir l'ús i l'abús. L'ús no és perjudicial, el problema és l'abús. A tota la història hi ha hagut consum de drogues. A Espanya, entre els anys 1974-1981 s'ha multiplicat el consum de droga per cinc. Actualment cada vegada és més jove la gent que consumeix drogues en el nostre país. Fent un estudi sociològic de la societat contemporània, treguem en conseqüència que la màxima responsable és la societat de consum, degut a la insatisfacció, consumisme exagerat, utilitarisme, deshumanització i desvalorització dels eterns valors."

"L'escola no assumeix un rol educatiu, no prepara per a la vida sinó que tan sols instrueix, informa sobre l'aprenentatge. La família tampoc assumeix la funció educativa."

"El jovent veu la realitat massa nua i no pot idealitzar-la, transformar-la subliman-la, d'aquí venen tots els problemes, afegint-hi el creixent atur."

"No s'ha de confondre toxicòman amb delinqüent..."

I segueix amb aquest tema, Pere Cornelles, dedicat als nois delinqüents, des de fa molts anys.

"La delinqüència s'ha originat per carències de tota mena, cultura, dormació, afecte. Els toxicòmans, el seu origen ve

Per ampliar l'article del número anterior sobre les drogues, hem cregut convenient assistir a una taula rodona que es va fer a la Casa de Cultura sobre aquest tema. Hi van intervenir el Dr. Fontan, pedagog; un ex-drogadicta; Pere Cornelles, director d'Obisimo; un pare d'un ex-drogadicta; Jaume Reixach, pedagog, director del Col·legi Ntra. Sra. del Collell.

normalment de la sobrança, mentre que l'origen del delinqüent és la carència. Les solucions han d'ésser, per tant, diferents. Encara que, a vegades, per trobar la droga es delinqueix.

Drogadicta núm. 1

"Vinc d'una família acomodada, de classe mitja. Vaig començar als quinze o setze anys fumant "porros", per manca de motivacions. Als 18 anys vaig tenir el primer problema amb la justícia perquè em varen trobar uns grams de "haschís", vaig passar quinze dies a la presó, després em vaig acollir a l'Amnistia de la mort d'en Franco. Als 18 anys ja prenia heroïna contínuament. Crec que la droga fluixa o tova comporta forçosament prendre les més fortes. Com que el preu de la heroïna és molt alt -1 gram val 15.000 ptes.-, em veia obligat a delinquir."

"Més tard vaig tenir un nou problema amb la justícia i em

varen portar nou mesos a un Hospital Psiquiàtric. Un psiquiatra em recomanà anar a França perquè es feia una teràpia diferent. Ara fa un any que hi estic."

"La rehabilitació és fa sobre tot a nivell efectiu i emotiu, hi ha una vigilància efectiva extremadament forta el primer temps. Com a teràpia física prenem tisanes i banys de relaxament. Bàsicament el medicament no s'utilitza. Ara em vull dedicar a ajudar els toxicòmans del món enter."

Carles Llorens, pare de família

Ens costa molt veure al fill quan es droga, saber com actuar, comprendre'l.

Una colla de pares volem intentar portar un centre semblant a aquest de França, a Catalunya, intercanviar vivències i experiències. -El seu fill també està en el centre francès-.

-Una persona entre el públic demana una possible explicació del cas d'un fill toxicòman-.

"Abans, tres anys enrera, hagués dit que era causa de l'abandó dels pares, excés de diners... Ara penso, que encara que hi hagi una bona compenetració entre pares i fills, es pot donar perfectament.

"Crec que és molt necessari tenir bones relacions amb el fill, a pesar de tot, per poder ajudar-lo quan calgui."

I s'inicien les preguntes i respostes

—A l'ex-drogadicté:—

—Per què continuàveu?

"Era una evasió de la realitat"

—Quant de temps dura el tractament?

"Depén de la constitució física de cada ú. La recuperació física de la dependència de la heroïna dura un o dos mesos. La psíquica segons cada individu, la personalitat, el caracter... No arribar a l'abús de la heroïna, opiacis i derivats és pràcticament

impossible, hauries d'ésser un super-home."

—Algu entre el públic—

"Jo crec que és contraproduent la solució que es pren normalment de expulsar de l'escola o marginal a un drogadicté, ja que això ocasiona la seva destrucció i enfonsament."

—A l'ex-drogadicté:—

Quina vida feu en aquesta mena d'hospital?

"Durant deu dies, els pitjors, s'està sota tutela d'una persona del grup. Aquesta tutela és una tutela afectiva."

"Ens donen tisanas descontractants en el cas de que se sigui adicte a enfetamines i opiacis. Banyes, massatges."

"Ens aixequem a les 7 del matí. Tenim un Ovni o coordinador dels treballs segons les aptituds de cada un. Fem el mejar d'una forma rotativa. Ens fan prendre responsabilitats per

grups. Les reunions es fan a la nit, és una mena de teràpia de grup. En aquestes reunions es distribueixen les feines per al dia següent. Les feines van des de l'hort, construcció... fins a l'artesanía."

—I la reinserció social, com s'efectua?

"Es fa en funció de la professió de cada un. Sortim amb un aprenentatge eficient."

—La fe religiosa no us hagués ajudat a sortir de tot això, perquè actualment hi ha una crisi molt forta de valors?

"Els meus pares són molt religiosos, d'entre els fills no n'hi ha cap. El problema és de conscienciació humana. Jo crec en l'home, no en un Déu.

—Quina prevenció es podria prendre?

"Tenir moltes hores ocupades, facilitar als fills valors humans."

Col·lectiu de Redacció

**garden center
costa brava**

32 06 80
Ctra. Comarcal C 250 - Km. 25,7
de Girona a San Feliu de Guixols

LLAGOSTERA
(Girona)

BANQUETS

NOCES

BATEIGS

"Can Sando"

RESTAURANT - PIZZERIA - CREPERIA

3 Menús diaris a escollir

**"Constants innovacions en
cuina i pastisseria"**

APARCAMENT PROPI (entrada per gasolinera) C/. Gabarres

TERRASSA D'ESTIU

Carrer Camprodon, 5
(al costat gasolinera)

LLAGOSTERA (Girona)

FILATÈLIA I NUMISMÀTICA

En el Butlletí de Llagostera, el núm. 9, desembre 1980, hi ha un escrit titulat ELS SEGELLS, firmat per Maria Elena Montiel, que sens dubte haurà induït més a l'afició per col·leccionar segells. Amb ànims de col·laborar amb el ben manifestat en dit escrit, desitjo aportar-hi un gra de sorra.

En el programa de la nostra Festa Major de l'any 1978 em varen publicar un escrit que deia:

QUÉ ÉS LA FILATÈLIA?

"Segons llegim en el diccionari enciclopèdic "la filatèlia és l'afició a reunir segells de correu."

Tothom sap que els segells són indispensables perquè les lletres, targetes postal o paquets postals arribin al destí que s'adrecin i que és el cost del seu transport i benefici per a l'Estat.

I, quan i com va iniciar-se la filatèlia? Fou a l'any 1841 quan a Mr. Gray si li va ocórrer una estranya idea: reunir pacientment tots els segells que arribessin a les seves mans. Poc a poc es va anar estenent aquesta afició i es calcula que actualment hi ha més de cent milions de filatèlics en el món i ja ningú discuteix el valor d'una bona col·lecció de segells.

Moltes persones, grans i joves, no s'atreveixen a formar la seva col·lecció perquè pensen que fa falta ser un entès o que li pot costar moltes pessetes. Van equivocats. Es pot iniciar a la filatèlia de diverses maneres. Tenint en compte que tots els països del món cada any fan noves emissions de segells, representen milers d'exemplars que no és possible reunir-los pel molt costós que resultaria. Fins fa uns trenta a quaranta anys tenien més valor els segells usats, però com des d'aleshores l'afició a la filatèlia ha anat sempre en gran augment i constantment hi ha més demanda de compra, es va donar més demanda al segell nou per haver-hi més facilitat en adquirir la quantitat d'emissions que es desitgi i al seu preu de cost. Anualment s'editen catàlegs on hi figuren tots els

segells que s'han emès a Espanya i a tot el món, constant-hi els preus bàsics dels nous i dels usats; fàcilment es pot comprovar que cada any van augmentant de valor.

El que vol invertir en compres de segells se li recomana que és millor, per exemple, adquirir un segell de valor 500 pessetes que cinquanta per les mateixes 500 pessetes. La qüestió està, no obstant, en anar reunint segells de tota classe, però fent col·lecció d'un o de pocs països i els segells sobrants fer-los servir per intercanvis. També poden fer-se col·leccions matemàtiques: de flora, fauna, esports, monuments, commemoratius, pintures, olimpíades, escuts, aviació, etc.

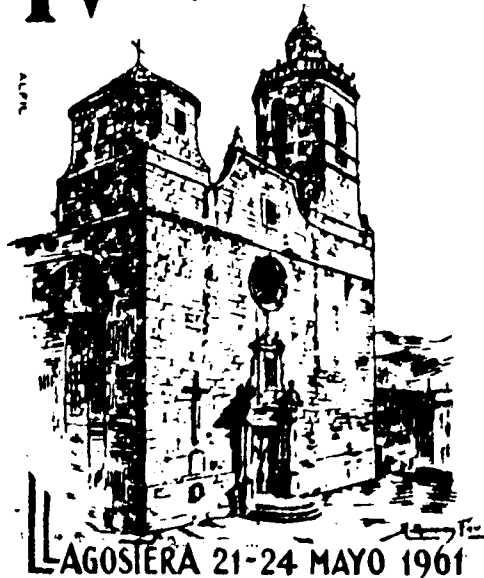
Són coneguts per molts els mercats de segells de la Plaça Real de Barcelona, de la Plaça Major de Madrid i de la Plaça Catalunya de Girona; i a Sant Feliu de Guíxols també se'n fa un mercat dels segells, cada diumenge al matí, a la Plaça de l'Ajuntament, on hi concorren grans i petits.

Qui pugui gastar-se unes 500 pessetes cada any (unes 130 ptes. cada tres mesos) té el gran avantatge de poder subscriure's al Servei Filatèlic de Correus, de Madrid, i cada tres-quatre mesos anirà rebent, a preu de cost, els segells d'Espanya que es vagin emetent. En l'any 1977 Espanya va fer 18 emissions de total 57 segells i de cost 418 pessetes. Els 75 segells de l'any 1975 varen costar 480 ptes. I d'aquest any 75 hi ha una emissió de vuit segells impressos en dos fulletes, de cost 175 ptes., que actualment se'n paguen ja unes 2.000 ptes!

Les col·leccions de segells es poden posar i classificar en àlbums a propòsit, des dels que les fulles porten uns departaments de tires de paper transparent fins als que les fulles impreses ja porten l'espai corresponent a cada segell que es posa dintre una protecció de plàstic; i, a més a més, n'hi ha que porten l'explicació del motiu de cada emissió, el que ajuda a anar ampliant els coneixements culturals.

Començar l'art de la filatèlia és més fàcil quan, en la població de resi-

IV EXPOSICION FILATELICA

dència, hi existeix una Associació de Filatèlia (inscrita a la Federació Nacional) que facilita els catàlegs filatèlics per consultar, organitza el mercat periòdic, exposicions i conferències, i assessora als principiants.

En aquesta vila ja hi va ser aquesta Associació Filatèlica i Numismàtica (des de l'any 1958 fins al 1971, amb més de 60 socis) i, per consultes fetes a una quinzena de filatèlics, l'opinió és que convé tornar a posar en marxa aquesta Associació i confiem que pugui ser ben aviat. Per tal fi és indispensable que els pares de la jovenalla i els filatèlics hi col·laborin amb el seu sincer consentiment i contagiós entusiasme ja que l'afició sorgirà dels propis fills i amistats. En una mateixa família inclús hi poden haver dues lògiques tendències: Els pares de cara a la constant revalorització dels segells i els fills de cara a fer col·leccions atractives i de molta quantitat de segells. Objectiu o finalitat: Arribar a aconseguir, en uns anys, una més o menys valuosa i estimada col·lecció i així cada un ja es considerarà, ales-

hores, amb raó, que és un filatèlic.

Si la jovenalla té costum de comprar sobres amb cromos sobre diversos temes i es dediquen a fer intercanvis pel gust de completar cada col·lecció, al final de comptes els hi resulten bastant cares i sense valor. Quan comencin a fer-ho amb segells i entre persones de qualsevol edat i condició no hi ha dubte que el seu entusiasme serà permanent."

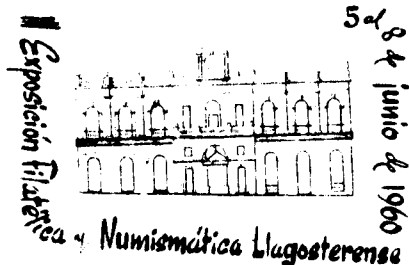
(Del programa de la Festa Major de Llagostera - 13 al 17 maig del 1978)

En aquesta vila hi ha bastants filatèlics. Una part d'ells suposo van ésser socis de l'Associació Filatèlica i Numismàtica (finida fa deu anys) i segurament molts d'ells segueixen mantenint aquesta afició, potser de forma constant i positiva o, com el meu cas, de forma "ultrapassiva" recollint pocs segells i guardant-los en sobres i els sobres en capses... A part d'aquests filatèlics veterans sempre hi ha hagut els principiants, normalment jovenalla, que tenen una gran il·lusió i satisfacció en col·leccionar segells a pesar de fer-ho dintre un cercel molt limitat de recursos i de coneixements essencials. Els veterans són els que els podrien donar orientacions bàsiques. I no descarto la possibilitat de què aleshores aquests aficionats novells es posessin d'acord en fer setmanalment un petit mercat de segells, potser a l'entrada-vestíbul del Casino (previ consentiment de la Junta). Dubto que aquest escrit el llegeixi la jovenalla però els grans si que els podrien recomanar que ho fessin.

Quant a NUMISMÀTICA haig de dir que no puc explicar res i demano que en un dels propers Butlletins podem llegir algun escrit fet per un col·leccionista de monedes i de bitlles de Banc.

També hi ha la VITOLFÍLIA que és el col·leccionisme de vitoles i vitoletes (vulgarment "faixes de pursos") i també estaria bé que un vitolfílic fes un escrit sobre aquesta més nova afició.

Gerard Coris

ESPORTS

FUTBOL

El diumenge 31 de maig finalitzà el campionat de lliga de 2ª regional amb victòria del Llagostera per 4 - 0 enfront del Roses que necessitava del triomf per ascendir de categoria.

Com dèiem en el darrer número d'aquest butlletí, ha calgut esperar fins a l'última diada per saber quins equips han pujat - Vilobí i Arbúcies - a primera i quins baixat a tercera - Llagostera i L'Escala.

Malauradament i malgrat l'esplèndid acabament de temporada - no ha estat possible aguantar la categoria car el triple empat final amb L'Escala i Borrassà ha fet que aquest últim no baixés gràcies al seu coeficient favorable respecte nosaltres.

No seria adient ara cercar causes i donar justificacions d'un descens, car en la reunió extraordinària de socis del dia 22 de juny hom es podrà interessar per tots aquells factors que han intervingut en el decurs del campionat.

Hem de deixar palès, però, el gran interès que hi ha hagut pel futbol aquesta temporada a la nostra vila amb el ressorgiment d'una autèntica afició que no ha deixat mai de recolzar els nostres jugadors. Aquest fet agraït i encoratjador és imprescindible per recuperar en la propera temporada la categoria enguany perduda.

Els tres últims partits de lliga foren:

17 maig - 81	Llagostera	2 -	Castellfollit	1
24 maig -	Torroella	3 -	Llagostera	2
31 maig	Llagostera	4 -	Roses	0

Amb motiu de la Festa Major es celebrà el 2° torneig Florenci Clara amb els següents resultats:

Semifinals:

Llagostera	3 -	Caldes	1
Vidreres	2 -	Cassà	0

Final:

Llagostera	0 -	Vidreres	0
(Campió Vidreres per penals)			

S'entregaren també trofeus als següents jugadors:

J.C.Luque: màxim goleador de l'equip durant el campionat de lliga.
F.Pareja: jugador més regular de l'equip durant el campionat.

BASQUET

Junior Femení

Copa Federació:	Llagostera	61	-	Arbúcies	35
	Vidreres	28	-	Llagostera	43
	Olot	66	-	Llagostera	20
	Llagostera	31	-	Sant Josep	44
	Llagostera	32	-	Sils	49

El dissabte de la Festa Major es jugà un partit entre casats i solters, amb el resultat de:

Casats 48 - Solters 64

HANDBOL

El mes passat dèiem que els cadets havien aconseguit passar a la semifinal de la copa Federació. Malauradament van ésser eliminats pel Pere Roselló de Calonge, perdent aquí per dos punts de diferència i allà per deu.

FESTA MAJOR Amb motiu de la Festa Major van tenir lloc els següents partits dels equips federats:

Dissabte: Estava previst un triangular Pere Roselló - GEiEG - Llagostera dels cadets. El GEiEG no es va presentar i el partit P. Roselló - Llagostera quedà 14 - 14 guanyant els forasters per penaltis. Hi hagué trofeus perals equips i millor jugador de cada un. El local fou en Jordi Prunell.

Diumenge: Hi va haver un partit dels alevins entre els Bordils i el Llagostera. L'equip local va perdre per 12 - 10.

Dilluns: Va tenir lloc un encontre amistós entre els equips Cassà i Llagostera formats bàsicament per ex-jugadors dels equips que fa ben poc hi havia en els dos pobles (en el cas de Llagostera també hi havia jugadors de l'actual equip de cadets). El resultat fou de victòria del Cassà per 1 gol de diferència. Més que L'escassa qualitat de l'encontre caldria destacar el fet del partit en sí i a veure si això pot servir perquè la gent s'animi i Llagostera pugui tornar a tenir un equip que no hauria d'haver desaparegut mai.

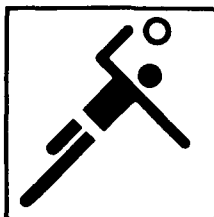
MOTOS

Pujada TT. a Ridaura:

Categoria 250 CC.:	1er. Jordi Deulofeu	-	Montesa
	2on. Miquel Mestres	-	Montesa
	3er. Eduard Ramos	-	Montesa
	4rt. Joan Roqué	-	Anviam

Categoria 125 CC.:	1er. Joaquim Puig	-	Montesa
	2on. Pere Rodriguez	-	SWM.
	3er. Llius Vert	-	Anviam

Categoria 74 CC.:	1er. Joan Pietro	-	Puch
	2on. Joaquim Valla	-	Derbi
	3er. Antonio Lopez	-	Puch

HOQUEI

En el triangular de la Festa Major on vam competir amb els equips de Cassà i Riudellots vam quedar classificats en primer lloc.

A part d'això vam acabar el torneig de primavera amb el partit contra el Blanes, que ens guanyà per sis a dos.

En aquest torneig hem quedat classificats en el tercer lloc, després del Blanes i el Cassà.

CONCURS CULTURAL INFANTIL

El mes de febrer vam inaugurar aquesta secció amb la intenció de motivar els infants a interessar-se per qüestions històriques, costumistes i culturals del nostre poble. La participació ha estat tan minsa que el seu impulsor ha fet un punt en el camí. Ara venen temps de vacances, també en donarem al Concurs. Estudiarem si val la pena o no continuar-lo. De fer-ho, ens és indispensable la col·laboració dels professors i dels pares. Per què sinó, qui ha de motivar als nens? Que consti que ho hem intentat.

Col·lectiu de Redacció

Vaja; ara pla!! Degut a una grossa pedra posada al mig del camí...

"EL CARRO" S'HA ESTIMBAT

"Senyor" responsable del Butlletí:

—Voldria comentar, amb vosté, el vergonyós i lamentable cas del que ja n'és sabedor i que l'atany tant com a mi.

—De moment no sé de què em parles, ni veig per on vas. Explica't, però amb seny.

—No sé com fer-ho per complaure el seu desig. Recordi que el mes passat li parlava d'unes falques? doncs es veu que algu no n'ha tingut prou hi ha posat una grossa pedra al mig del camí. Com que "el ruc" sempre està despitat i badant, no l'ha vista i... barrabum, ja tenim "el carro" rodes enlaire.

—De bones a primeres no comencem amb sustos així, eh? És que ets el "colmo". M'ho temia que m'explícaries algun disbarat. Seny!! SENY!!

—Caram!! per dir la veritat es posa d'aquesta manera? No s'enfadi; si m'ajuda una mica mirarem de posar-lo dret altra vegada. Quant "el ruc", he de dir-li que està en observació i el seu pronòstic és reservat.

—Confiem no revesteixi gravetat; encara que, ben mirat no cal preocupar-se'n, sols es tracta d'una insignificant bestiola. I, digues-me però, com ha estat això de la pedra?

—miri, molt senzill, ha arribat al meu coneixement i al de vosté també que, referent al Concurs Cultural Infantil, FEM TRAMPA.

—Ja està!! Ja hi som!! Recarai, no sé com te les he de dir a tu les coses perquè em facis cas(—no si, entre "el carro" i "el ruc", a mi em faran patir del cor—). De tota manera, és cert, si que en tinc notícia d'això.

—Doncs, què hi diu al respecte?

—Què vols que digui, jo ara?

—La veritat!! Els meus oïdes, i

els de vosté també, van sentir que es diu tenim tendències amb els alumnes d'un determinat Col·legi.

—Aquesta greu acusació tu saps, tan bé com jo, que és completament gratuïta i falsa.

—Jo sí que ho sé però.. els altres no.

—El millor és fer orelles sordes.

—No sap que qui calla atorga; així creu que pot tolerar-se això?

—No. Crec que, el que ho diu, desconeix per complet la mecànica del seu funcionament.

—Vol dir?

—No hi ha pas cap obligació de saber-la.

—Hi estic d'acord. Ara, amb el que ja no hi estic tant és que diguin, amb dolenta intenció, mentides d'aquesta mena, per tal de treure's el "mort" de sobre.

—El "mort"? Ah, vols dir el Concurs?

—Escolti, si no anem de dret al gra i deixem de dir tonteries, sol no s'hi posarà dret "el carro", eh? A més l'adverteixo que si, quan tinguem una roda bé, no fa un petit esforç perquè no ens torni a caure, crec que no ens en sortirem pas.

—Bé, ho intentaré. Per encetar la feina, que et sembla si dic: "potser no convé massa assabentar-se'n del funcionament del nostre Concurs Cultural Infantil, tampoc".

—Home, treballant així, sí que dóna gust. Ja tenim una roda dreta. Som-hi per l'altra?

—També es podria dir: "que pot comprovar-se perfectament la data d'arribada de les respostes..."

—Aquest esforç ha estat molt fluixet. Ull i en compte!! Som-hi, una empena més?

—"...Precisament el carter les numera per ordre de recepció..."

—Aiaiai, que ens rellicca la roda. Podem fer aigües; va, som-hi de debò?

—"... Si de cas... el carter..."

—Malament!! Això que l'he avisat!! Ja tornem a tenir les dues rodes mirant el cel.

—No és culpa meva... jo faig tot el que puc.

—Sí... això mateix; a mi m'ho farà creure. Ara pla!!; donarem les culpes al carter. No en volia saber d'altra.

—No és pas això, el que vull dir, tavernacle.

—Ah, no? doncs som-hi altre cop, com si no hagués estat res.

—Som-hi, som-hi i som-hi. Tu el que vols és que xerri, d'una vegada.

—Si és possible, sí. No em faci fer més esforços en va. Fa estona que em faig fregues d'oli al coll per tal d'empassar-me, canyó avall, tot el que diu i... no hi ha manera que passi. Endemés, ja sap que "el carro" està igual que al començament, així és que si no ens espabilem pas... Apa, tornem-hi?

—Amb el tossut que ets, vaig que no em queda altre remei. Mira: "hom, quan no les pot abastar, diu que són verdes". Ja està dit.

—Gràcies a Déu!! Ho veu, quasi s'ha posat dret de cop. Precaució. No ens passi com l'altra vegada; aguantí fort i... anem per un cop d'espatlla més?

—És que és impipador dir...

—Què, la veritat?

—No. Però... hom... Ufff...

—Ja el comprenc; està cansat. Reposi una mica que, pel que manca, miraré si jo me'n surto tot sol: "no serà que aquesta excusa de "les tendències" és una bona (?) justificació per NO FER RES?"

—"Endevinatis". M'ho has tret de la boca. Noi, més clar l'aigua.

—Ara!! Recarai bé ha costat prou!! Tanmateix pensava que no ho aconseguiríem mai.

—Ufff, tens raó, però quin martiri que ets.

Llorenç Ventura i Sabarí

—Amb pronòstic reservat i a règim d'observació, un diumenge de juny 81.

acudits d'en ramon

SÓN SIMPÀTICS ...

DEDICAT A LES MEIES AMIGUES "MARISCL I MERCE" DE SFG

ni mar, ni muntanya...

Amb la vinguda inesperada de la calor agobiant, s'han plantejat dos problemes vitals, que progressivament van essent de més difícil solució. No són qüestions que concerneixin solament el nostre poble, és a nivell comarcal, estatal i mundial. Per una banda la manca d'un element líquid indispensable com és l'aigua. Per l'altra un fet molt greu que s'està repetint a diari en temps de calors com són els incendis forestals.

Aquest Butlletí, ja l'any passat en la secció "Problemàtica Ecològica" s'ocupava del tema: "Està demostrat que al menys la meitat dels focs són provocats, no se sap, o no sabem, qui, o quins interessos hi ha darrera. S'especula amb el turisme, motivar desestabilització ecològica, noves plantacions amb arbres "més productius", compra de fusta (llenya) a preu baix, facilitats per urbanitzar... El fet és que aquest criminal atemptat essencialment ecològic té moltes negatives conseqüències, potser més de les que hom pensa. Començant per les víctimes humanes (...) i seguint amb el mateix desequilibri de la natura, l'erosió del sòl, la pèrdua d'arbolat i en moltes zones el perill de desertització."

Solament els arbres i els arbustes reforcen el sòl

En un article d'Alberto Díaz Rueda, publicat el 3-8-80 a "La Vanguardia", amb el títol "La desertització amenaça Espanya. — Prioritat Ecològica absoluta! Salvem el bosc!", hi ha una sèrie de dades que són veritablement esgarriants. L'any 1979 es van cremar a Espanya, mig milió d'hectàrees en prop de vuit mil incendis. Reconstruir una hectàrea de bosc pot costar cinquanta anys. Ja no parlem de l'aspecte econòmic i de les pèrdues que tot això representa."

L'articulista apuntava que Espanya és un dels països més amenaçats per una futura desertització, i recorda aquell dit del geògraf de l'antiguitat que cantava les excel·lències de la península ibèrica i mencionava la possibilitat de què un primat podia travessar el nostre país des de l'estret fins als Pirineus, saltant d'arbre en arbre. Segueix dient el periodista: —Asseguren els científics —i el sentit comú— que solament els arbres i els

arbustres reforcen el sòl, detenen el procés d'erosió, impedeixen que amb un mur de verdor avanci l'horror buit del desert i l'aridesa (a més de proporcionar altres beneficis ambientals que comporta la vegetació)."

Tots podem comprovar ja l'arruïnat que està el nostre entorn forestal, bé produït pel foc, les plantacions d'eucaliptus, talles indiscriminades i generalment no repoblades, urbanitzacions descontrolades... Espècies genuïnament mediterrànies com el roure, l'alzina, i aviat el suro, estan desapareixent."

Foc a la Capella de Sant Llorenç

El dia 16 es va cremar bona part del turó que envolta la capella de Sant Llorenç. Degut a l'eficax intervenció de gent del veïnat, boscatans i persones de la "vila" que van pujar-hi en veure el fum, es va poder controlar aviat, evitant que es cremessin

unes quantes hectàrees de camps de blat i més bosc. L'arribada de bombers de Sant Feliu, Cassà i Olot, fou suficient per controlar i reduir el foc en poca estona.

Allà vaig sentir comentaris contra els d'Icona (per esperar que arribi l'estiu segons el calendari, i no segons la realitat, per intervenir amb les avionetes), contra els bombers de la Diputació (no sé exactament per què), però el que em va anar més bé, va ésser un xicot del poble, que havia deixat llur feina per anar a apagar el foc, i em deia: "El que m'emprenya més és que tu estiguis aquí treballant com un negre, hi hagi molta gent que estigui mirant com si fos un espectacle, i al moment en què els demanes un cop de mà, el que fan és girar-se d'esquena. Jo he vingut aquí, com molts d'altres, perdent el jornal. Molts que no tenen res a fotre només venen a guaitar."

(Segueix)

Per això ja es poden quedar a casa seva!!"

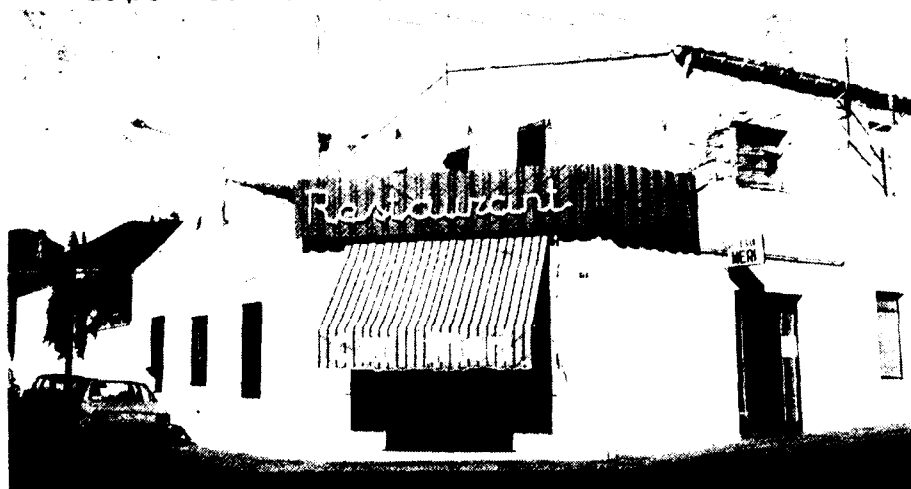
El problema dels focs és que sempre hi ha molts "entesos" i més teòrics i mandons, que no pas pràctics. De la manera com està el bosc, no pots entrar dins el mateix per apagar el foc; l'arma més contundent, sempre que el vent hi ajudi, és el contra-foc, i d'això qui en sap més són els buscatans i els camperols. És una llàstima que aquest tipus d'operacions sovint estan dirigides per gent que ben poc hi entenen.

Degut al previsible temps que anirà fent aquest estiu, hem de pensar que serà necessari l'esforç de tothom per mirar de salvar el bosc que queda, però això no serà suficient sinó ve acompanyat d'una sèrie de mesures urgents per evitar els focs, acompanyat d'una repoblació d'arbres del país i una política forestal adequada.

La naturalesa per sí sola és equilibrada. Ara ja està molt deteriorada, no l'acabem de destruir, és un bé per a tots.

Joan Ventura i Brugulat

Entreu, seieu i demaneu la bona cuina catalana. Especialitats úniques gironines. Es permet entrar a la cuina.

Can Meri

Almogàvares, 17 - Teléf. (972) 83 01 80

LLAGOSTERA (Girona)

els turistes

*En aquest país, des de lluny
s'ha rebut molt visitant,
i quan arribem al juny
l'invasió és ja important.
I arreu de les nostres platges,
on no es pot quasi passar,
es veuen turistes com fatxes
que arriben per estiuajar.
Molts bitllets ens deixaran
si aquest estiu marxa bé,
i podrem anar tirant-
fins arribar a l'any proper.
Pel país, és molt important
i ens cal posar-hi atenció,
i complaure al visitant
sempre que es tingui ocasió.
El que no es veu massa clar
és que tot aquest turista
per les platges pugui anar
ensenyat com un artista.
Doncs tot això el que vol dir
és que quan vas a mirar*

*el teu bon gust fan patir,
perquè es volen despullar.
Amb això no estic d'acord
i mà dura hem de posar;
perquè ens quedi un bon record
els hem de seleccionar.
Ah carai!. Que val la pena
que preguem un determini,
i fora d'alguna nena
les demés, res de bikini.
Els censors no tenen feina,
per tant és de molt bon fer,
s'els diu que agafin l'eina
i que surtin al carrer.
Principalment de la platja
s'haurien aquests de cuidar,
i quan hi hagués algun fatxa
desseguir fer-lo tapar.
Mireu, us explicaré ara
el que cal fer molt urgent,
—crec que hi som a temps encara—,
i és ordenar aquesta gent.*

*Un censor per començar
a les platges posarem,
i això es podrà arreglar
perquè aviat ho acabarem.
I apa, som-hi, aneu passant
que ara s'està fent la tria,
doncs anant seleccionant
el mal gust tot marxaria.
L'arrugada, mig pansida,
amb bikini ni pensar-ho,
ha d'anar molt ben vestida,
mig conilla. . ., ni somniar-ho.
Les que més maques estan
serviran de contrapés,
i la vista alegraran,
aquestes doncs ..., sense res.
Us puc ben assegurar
que el mal gust s'acabaria,
podent a la platja anar
ben tranquils i amb alegria.*

A.M.

UN DIA FELIÇ

Aquell dia de primavera, quan vaig arribar al col·legi, tothom estava content. Els infants, les mestres, els altres companys que s'acomiadaven de nosaltres, tots estaven en un ambient alegre i divertit. Era el dia de l'excursió a Barcelona.

En acostar-me al col·legi vaig poder veure clarament tot el paisatge que com era normal constava d'un carrer asfaltat i negre, però que aquell dia era clar i alegre pels crits dels infants i el soroll del motor del simpàtic autobús que ens hauria de transportar. Als pocs moments, va començar el nostre somni, la nostra il·lusió. En uns moments ens vam encabir en els seients de l'autobús. Després aquest va començar a moure's sobre els carrers de Llagostera. El viatge era una mica llarg, però els nostres cants i la nostra alegria el van escurçar.

En arribar a Barcelona vam sentir que en els nostres cors brollava un raig de llum que ens transportaria al país de la imaginació. L'itinerari constava de tres parts molt interessants que ens farien disfrutar d'un agradable dia.

La primera visita ens va portar al "Museu Etnològic", que ens va ensenyar els costums i les maneres de viure dels habitants d'Àfrica Occidental i Austràlia. Les seves creences, la seva agricultura, les seves formes de vida, caça o treball, ens foren exposats d'una manera cordial.

En primer lloc dues simpàtiques monitores ens explicaren tot el que veiéren en el museu. Totes les explicacions les vam recollir en uns treballs que vam confeccionar cada un de nosaltres. Més tard en el laboratori del museu ens mostraren unes

filmínes sobre coses inèdites de la humanitat.

En acabar aquesta visita, una altra molt interessant: "El poble Espanyol". En aquell petit monument vam poder admirar en uns petits carrers els amplis i blancs patis d'Andalusia, els tarongers de València, els obrers de vidre de Mallorca. Era una cosa tan real que semblava que ens trobàvem en cada una i totes les províncies espanyoles i no era així, no.

Ens trobàvem a la capital catalana. Una anècdota d'aquesta visita podria ser aquella que un simpàtic turista ens va retratar tots junts, i això que hi havien més grups. Però... nosaltres érem els més simpàtics.

De cop i volta uns sorolls resonaren en els nostres estòmacs. Era l'hora de dinar! Teníem gana.

Per dinar havíem escollit un lloc bonic: una selva engabiada a Barcelona. Sí amics, vam anar a dinar al Parc Zoològic.

En entrar vam donar un petit passeig, però la gana era més forta. Acabat el dinar, ja per la tarda, vam passejar pel parc. Vam admirar la de bestiar que hi havia: majestuosos galls d'índis, simpàtics monos, terribles felins.

Cap al tard vam visitar l'acuari.

En el parc ens va passar una cosa que ens va divertir molt. Vam veure un petit tren d'aquests que volten el parc; tots

pujàrem a dalt i ens sentàrem comodament. A la poca estona arribà una professora i ens digué amb gran pena que el tren no tenia màquina i no anava. Però la nostra desil·lusió es va compensar amb l'exhibició de delfins que ho feren més bé per fer-nos contents.

Es va començar a fer tard i era hora de tornar a casa, després d'haver passat un dia extraordinari gràcies a l'esforç de les nostres professores.

Ara, abans d'acabar, voldria dirigir unes paraules a l'Associació de Pares i a la "Caixa". donat-los les gràcies per col·laborar en les nostres diversions.

Voldria expressar les més sinceres felicitacions, per haver-nos ajudat a trobar un camí d'alegria en el que ha contribuït aquesta excursió.

Per a nosaltres, l'excursió ha estat un mitjà de diversió, de convivència, d'aprendre a relacionar-nos socialment amb les altres persones. Però per altra part, també ens ha ajudat a formar-nos en la nostra cultura. Per això ara, vull donar-los les gràcies en nom de tots els meus companys, per haver contribuït a emplenar les nostres imaginacions, insignificants ara, però que en un demà poden ser la clau de la humanitat.

Alumnes de 6.è d'E.G.B.
del Col·legi Ntra. Sra. del Carme

.. solstici ..

Durant tres anys, l'Associació de Veïns "23 de febrer", hem organitzat la festa del "Solstici d'Estiu". Enguany en canviar pel gener la totalitat de la Junta de l'AA. VV., es va concretar que la nova només ho seria pels aspectes burocràtics i no es comprometia a res més. Això, junt amb la tasca en el Col·lectiu de Redacció del Butlletí, ha fet que arribada l'hora no hi hagués cap grup format per a preparar-ho.

Això ha motivat que es celebri més tard, ja que a última hora s'ha format un "Col·lectiu del Solstici". Enguany es pretén fer una Festa amb un caire més

local però amb els mateixos plantejaments. Degut a la manca de temps no podem avançar el programa.

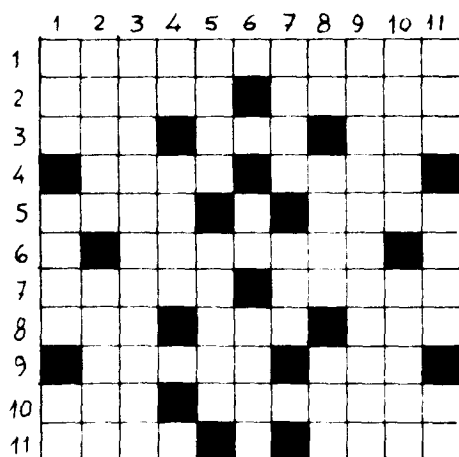
La progressiva importància del "Solstici d'Estiu" com a Festa Popular, ha estat notable. Així si en el primer any va tenir un caire local, al segon ja va ésser molta la gent d'altres pobles que va venir-hi al llarg de la nit. L'any passat es van desbordar totes les previsions, va venir molta gent, convertint-se en un acte multitudinari

Recordem que la nit del Solstici, va sorgir d'idees que s'iniciaven amb la voluntat de recuperar la Plaça Balladora com a

patrimoni popular, tot basant-nos en uns fets concrets, com les restes d'un poblat ibèric, l'antiga ermita de Sant Llorenç i la celebració de la Festa del veïnat a la Plaça. Amb imaginació, recordant antigues creences paganes va néixer l'any 1978 el primer Solstici. La intenció és que la posta del sol perduri fins a la sortida del nou dia. Aquesta circumstància s'expressa amb una gran foguera que també serveix per allunyar els mals esperits de les tenebres. Bàsicament, però, es vol passar una nit de diversió i gresca, sortint dels tradicionalsismes de les revetlles de Sant Joan i Sant Pere, tot buscant complements adequats.

A pesar de les dificultats d'aquest any, pensem que és una Festa que cal mantenir. Esperem que així sia.

Associació de Veïns
"23 de febrer"

SOLUCIÓ AL NUM. 6

HORITZONTALS: 1.- Vilabertran. 2.- Allar. Omega. 3.- slE. Eon. MID. 4.- Toves. Creta. 5.- Eter. O. Anal. 6.- S. Nissaga. A. 7.- atIA. Sidó. 8.- Anellat. Ida. 9.- Boj. Ou. Asil. 10.- Atac. Ronsal. 11.- Tarima. Sara.

VERTICALS: 1.- Vastes. Abat. 2.- Illot. Anota. 3.- Llevantear. 4.- AA. Erill. CI. 5.- Bres. Saló. M. 6.- E. O. Os. Aura. 7.- Ronc. Ast. O. 8.- TM. Ragi. Ans. 9.- Remenadissa. 10.- Agita. Odier. 11.- Nadala. Allà.

NOTA: En els mots encreuats num. 6 hi havia un error: on dia VERTICALS 10 havia de dir V 11 i el 10 havia de ser: Sacsaja. Tenir odi

MOTS ENCREUATS

nº 7

HORITZONTALS: 1.- Qualitat de neutral. 2.- Angoixa. Nom de dona. 3.- Vocal repetida. Conjunt de totes les coses creades. Número. 4.- Antiga colònia espanyola africana. Cobreixo. 5.- Nom de diferents ocells de la família dels ardeïds. Rodet o mola per aixafar olives. 6.- Apropiar-se sense dret. 7.- Brut d'oli o tinta. Natural d'un país africà. 8.- Disposició o habilitat per fer alguna cosa. Pronom. Estrepit produït per una descàrrega elèctrica dels núvols. 9.- Ocell. Comediògraf castellà. 10.- Parenta. Copiada. 11.- Pic de muntanya. Epoca (plural)

VERTICALS: 1.- Vaixell. Rumiant semblant al cèrvol. 2.- Ira, còlera. Lloc on es guarden els documents. 3.- Posseir l'usdefruit. 4.- Símbol del Titani. Destorb. 5.- Planta urticàcia. Relatiu a la matriu. 6.- Antiga ciutat de Caldea. Monjo tibetà. 7.- Pausat. Filament que creix entre els poros de la pell. 8.- Quaranta-nou (al revés) Defecte. (Al revés) Organització terrorista. 9.- Convertir el que és etern en temporal. 10.- Nom d'home. Peix comestible. 11.- Igual o semblant. Individu d'un poble nòrdic. Campió.

**CASAS
MASCRAU
SA**

SEAT

SERVICIO OFICIAL Núm. 05258

TALLER DE REPARACIONES

COCHES NUEVOS Y USADOS

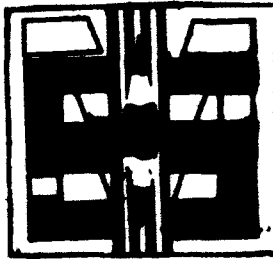
TOTALMENTE REVISADOS

HUJET

RIEGOS Y BOMBAS

C/. Camprodón, 49
LLAGOSTERA

Tels. 83.02.25
83.02.37

Espectacles

**mundi
show**

Joan

Planas

**discoteca
CASINO**

Llagostera

PAU CASALS, 5 - TEL. 83 01 66 - 83 02 00

Hostal

Mas Roure

*La bona cuina
de pagès*

Llagostera 830331

**el estilo diferente y
los precios más bajos**